

Voorwoord

De Haiku Kring Nederland bestaat 35 jaar en dat vieren we met een jubileumbundel vol haiku, senryu en tanka. Geschreven door onze leden, voor onze leden. Want het schrijven van korte gedichten en het delen hiervan zit ons in het bloed. We zijn trots op al onze leden en we vinden het geweldig dat zovelen hun gedichten met ons hebben gedeeld.

De titel van deze bundel is afkomstig uit een tanka van Hans Reddingius ter herinnering aan Carla Mostert, die veel voor onze vereniging heeft betekend. Het is een boeiende gedachte dat een haiku / tanka iets losmaakt tussen de

dichter en de lezer. Iets wat vaak moeilijk te benoemen is. Een diep gevoel van verbondenheid wellicht. Iets wat ons raakt en wat ons dierbaar is.

Het bestuur wenst u veel inspiratie en veel onderlinge waardering. Namens het bestuur van Haiku Kring Nederland wens ik u veel genoeg met deze jubileumbundel.

Arie de Kluijver

Voorzitter

Koeien in het gras
meer dan een kan volle melk
koffietijd met vlaai

Warme voorjaarszon
dove kwartels op de grill
schotsgewijs geschikt

Als de kikker springt
spettert er geen water op
de vijver staat droog

Jan van Atten

Nu je moeilijk praat
en vergeefs zoekt naar woorden
kom je me nader

In het voorbijgaan
raak je me heel even aan
geen woorden nodig

In het ziekenhuis
hoopt ook de bloemenkoopman
dat het goed mag gaan

Joop Barlage

eerst nog rimpelloos
dan proest de vijver het uit
plonzend roodborstje

ze blijft eigenwijs
wil nog geen looprek in huis
schuiven met de tijd

bevroren vijver
zonlicht weerkaatst het riet
warm goud op zilver

Bianca van Basten

tussen bladzijden
over oorlog en geweld
een geplette mug

weggewaaid zijn ze
nog voor ik het raam sluit
al mijn stofvlokken

waterkringen
raken elkaar vluchtig
de regen nadert

Adri van den Berg

De jassen dringen
op het ritme van half acht
de trein drinkt ze op

Schouder aan schouder
condens vertraagt de ochtend
nog even alleen

De stad houdt hier op
tussen de wolken een licht
aanloop van de wind

Marian Bertrums

kabbelend water
voert fluisterend
naar eindeloos

de wind ruist
in hoge bomen
onbestemd verlangen

herfstbladeren
de chaos
weggeveegd

Anne Bijvoet

samen hand in hand
elke morgen hun rondje
heen en weer terug

een laatste foto
op zijn zilverkleurig haar
een pimpampoentje

Japanse siertuin
tussen rotssteen en water
een eenzame klaproos

Jaap Boekhout

na het maaien
de kleinste madeliefjes
ongeschonden

mijn straatje geveegd
een heggenmus vindt nog iets
te eten

mieren vliegen uit
een merel vangt haar avondmaal
in de vlucht

Leidy de Boer

in het hoge gras
verweerde stukken boomstam
langs de kunstroute

in een open deur
heeft een spin van post naar post
een web gesponnen

op het natuurijds
acht waggelende ganzen
op weg naar een wak

Sjaan Bos-Kruidenier

ze was zeven nog
op de vergeelde foto
dezelfde glimlach

ze kijkt me aan
en even lijkt het
alsof ze me kent

nog zonder bril
leest zij haar boek
in grote letters

Agatha Bosman-Goes

jouw hand streelt mijn hand
zo streel ik de binnenkant
van jouw lieve hand

mijn naald behoedzaam
in de groeven van jouw pijn
zo kan ik verstaan

die wesp in mijn hoofd
slim weten te vangen
en buiten loslaten

Rudolf Brenninkmeijer

erbarmelijk
huilt de wind, rammeit het raam
buitengesloten

zon speelt met schaduw
populierenblaadjes
klappende handjes

stil eindigt de dag
het laatste licht raakt het water
verzinkt in de nacht

Janny ten Broeke

kerstboom –
elk jaar een stukje hoger
haar papieren engel

dageraad
het winterlicht glijdt
mijn slippers in

novemberregen
het hek
om de ruïne

Bouwe Brouwer

De lage tonen
van de wind gaan af en aan
over de velden;
daartussen stilte – *het niets*
dat van alle tijden is.

Daar – aan droogstokken,
overdag en in de nacht –
hangen ze, buiten bereik
van de zilte zee;
maar hun krachtige staarten:
nog altijd van het water.

Simon Buschman

't blauw vlas bloeit weer
in het zachte ruisen
zingt de zomerwind

voorzichtig voelt ze
met haar blote voetjes
voor het eerst de zee

plakstrip vol vliegen
aan de lamp boven tafel
lunchen bij oma

Elly Coppoolse-van den Berg

donkere wolken –
in een kapel langs de weg
gaat een kaarsje aan

schapen in de mist
met iedere ademzucht
een schaapje erbij

tussen brokstukken
van oude Romeinse huizen
mozaiekvloeren

Eddy Cornelisse

zonneshijn verlicht
haar handjes op de ruiten
nu zij er niet is

rimpelloos water
de ochtend van de uitvaart
roerloze zwanen

huwelijksdag –
herinneringen kleuren
verbleekte foto's in

Nico van Dam

Alle geluid
droeg de leeuwerik
in zijn eentje boven de wei

Roeien in de nacht
telkens maar even schommelt
de maan in de vijver

Ik keek naar een ster
en onder mij zakte
de aarde langzaam weg

Job Degenaar

zondagmorgen
de vrolijke merel zingt
ons iets te vroeg wakker

de atlasvlinder
omvliegt zijn geliefde
zweeft weg als een blad

avond in het prieel
een jonge muis steelt vlug
het laatste koekje

Huub van Doorn

mijn zoon naar dansles
meisjesarmen lokken hem
slow – slow – quick quick – slow

verpleeghuiskamer
haar hele leven past nu
in een schoenendoos

ooit haar naaldhakken
nu het tikken van haar stok
in de stille straat

Lies Drenth-Vermeulen

boom zwart van spreeuwen
opgewonden gekwetter
najaarsoverleg

horizon
de zon kust de zee en bloost
de lucht kleurt mee

strandlopertjes
blijven vliegend lopend
de golven voor

M. Duchateau

Stapels bladmuziek
een sluimering uit de Barok
gaat schuil in vandaag

Vergeelde schlagers
in Art Deco verpakte
successen van toen

Uit het blues harpje
tovert hij haast binnensmonds
"the sound of music"

Harry Eijlders

na de zonsopgang
kiepert de schaal van de maan
in zonsondergang

een natuurgebied
en het weiland vol ganzen
afsluiten of niet?

piraten zo klein
dat ze onzichtbaar zijn
dromen van piet hein

Rob Flipse

gaande zonder eind
het pad van steen en wolken
word ik steeds meer berg

als de mooiste bloem
het eerst wordt geplukt laat dan
mijn hoofd een vaas zijn

wie is jij of ik
die in zich een ander ziet
ware het niet wij?

Rob Frank

Geen processie meer?
voor de rups onder de eik
een brandende vraag

Echt vrij ben ik pas
wanneer ik mijn opladers
thuis durf te laten

Geurend lavendel
doet twee dotten van motten
uit de kast komen

Joos Geerts

herfststorm – rondtollende gedachten

esdoornlaan – ik loop op vleugeltjes

oktober – de kleur van een cello

Ria Giskes

stadsje aan 't water –
het enige wat hier bruist
is 's nachts de rivier

wel kopen? of niet?
draaiend voor m'n spiegelbeeld
wordt de trui al warm

de krant is gehaald
en op wat ritselen na
is het nu stil

Ida Gorter

kent geen lauweren
om op te rusten – vrede
blijft een werkwoord

tachtig jaar terug
of het gisteren was
de tijd verslikt zich

alles is er nog
ach, konden we meekijken
op haar netvlies

Bep Grootendorst

de stilte hoorbaar
in de wind door de bomen
de roep van een wulp

stenen spreken niet
toch was daar het verleden
voelbaar aanwezig

onze voeten gaan
zonder denken of weten
over wat eens was

Gerda van Grunningen

Een raar deuntje klinkt.
Ieder grijpt richting mobiel.
"Dat ben ik niet, hoor."

In een hunebed
kwam een jonge boom tot groei
nu ook alweer oud.

Een feniks verbrandt
maar wordt daardoor herboren.
Zou de mensheid ook...

Rob van Grunningen

met mijn oude Pa
de knopendoos omkeren
verhaal na verhaal

vermoeid las ik: "Venez ... "
en zag zijn open armen
daar – in Saint-Front

strand – los van alles –
rennend tussen de meeuwen
zweef ik, ik kan zweven

Tini Haartsen-Slappendel

negen maanden
om te groeien
naar het eerste afscheid

zacht dooft hij de kaars
en draagt vol liefde
zijn lichtje naar boven

zou er weleens iemand
terugwuiven
naar riet?

Ettina J. Hansen

de kale bomen
vervagen in de nevel
poort naar nergens

de mist zweeft boven
het doodstille slootwater
de kraai krast luid

felle plensbui
samen rennen langs het strand
onder één poncho

Ria Havenstroom

schuw klein waterhoen
schuil maar in het dichte riet
ogen volgen je

in de felle zon
ontroerd door de dageraad
op een duivenbuik

schuimbekkend beuken
de golven tegen de rots
breken erop stuk

Zaynab Hesselink

Op zijn rug ligt hij,
de vogel die zich dood vloog
tegen het venster.
Nooit meer kan ik je zeggen
wat ik nog zeggen wilde.

Maanbeschenen strand –
alle geluid verstorven,
alleen de branding.
Op het hoge duin staan wij
diep in elkaar verzonken.

Elsa Hey-de Herder

Eikenblad met veer
dansend op een zonnestraal
dwarrelt naar de grond

Plotsklaps een windvlaag
de distelbloem veert terug
het puttertje zingt

Starten met de schreeuw
zoeken naar een nieuw icoon
angst eet de ziel op

Thea Hommema

De boogschutter
hij ademt en ademt en schiet
zeven meter naast.

Als de trein langsrijdt
rinkelen even licht
de glazen in de kast.

Waiend winterriet –
het lispelt van de zomer
hoe het was het was.

Pom Hoogstadt

Mos omvat de stam
van de oude populier –
kom omarm me,
nu we samen ouder worden
hecht ik me meer en meer.

Op eindeloos zand
die gekleurde windschermen –
ik zie je weer gaan
met dat vrolijke gezicht
en een arm vol veldbloemen.

Gerda Hooijberg

thee in de tuin –
op het hoofd van de boeddha
staat een kopje

de boeddha
in Japanse duizendknoop
verdwenen

de boeddha
glimlachend
in de sneeuw

Nol Hovens

moedergevoelens
komen opnieuw tot leven
het kind op mijn arm

een nieuwe schakel
aan eeuwenlange ketting
een kind van jouw kind

zeven ooievaars
landen op bejaardenhuis
verkeerde adres

Tineke van Ispelen

met de cicaden
geeft de wind door de yuka's
klank aan de droogte

regenwandeling
langs een witbruisende beek –
een spetterend gesprek

dat vlekkenpatroon
als stoeptegels drogen –
nooit naar gekeken

Angeline Jansen

Als een kraai

Twee kraaien krassen
bozige praat naar elkaar,
als echtgenoten

Argwanend loert hij,
de zwarte, klaar voor de vlucht,
als een inbreker

Kraaien zijn mij lief,
scheef en immer oplettend,
als stiefkinderen

Anton de Joode

roerloos staan ze daar
twee donkere paarden
in de ochtendmist

de krant aan flarden
de jonge hond verstoppt zich
achter zijn voorpootjes

thuis op vakantie
met de aangewaaide geur
van zwam en heide

landhuis te koop
en bij de burens daar
"nuwe errepels"

Riet Karsch

Marianne Kiauta

Bewijs van leven:
hakjes klikken op de stoep;
het is weer ochtend.

Met stenen gooi ik
kringen in het water dat
niets onthouden wil.

Verfomfaaid liggen
in de prullenmand invallen
tot prop verschreven.

Hans Kilian

elegant wurgend
klampt ze zich vast aan de haag
de witte winde

een zomers zoemen
verstild in een glazen pot
goudgele honing

teder gedrapeerd
ligt het dunne laagje sneeuw
op de dode boom

Hetty Kirchner-Simons

de spoordijken vol
klappen zij dicht in de wind
een rode vlag

zwiepende staarten
de oren naar achteren
gevecht is op komst

tussen de sterren
knipperende lichten
van metalen vogels

Mayon Kleurkrijt

rozenventer
smacht om lente en liefde
voor zijn inkomen

zomerwinden
een strakke tango dansend
met het maisveld

boven weilanden
mistige witte wieven
najaarsfantasie

Frauke-Ann Klom

Nacht in de tempel
ik mocht de leegte tellen
rust vult de ruimte

In planken galmt
een tremolo verlangen
naar heelheid

Ruimschoots bollend wit
water draagt de horizon
verder naar verte

Arie de Kluyver

zuivere klanken
zweven door de stille kerk
een jongenskoor

in de volle zon
gekromd door de felle wind
oude olijfbom

lange schaduwen
van hoge populieren
in de avondzon

Arianne Kool

kleine pareltjes
glinsteren op bloemblaadjes
in de ochtendmist

warme zuidenwind
speelt met het ranke riet
een lentesymfonie

enkele woorden
hebben vaak meer te zeggen
dan een lange preek

Bas Kool

Bijna onmerkbaar
nam de wind jouw adem mee
leerde je vliegen
voor het open avondraam
een ver geruis van vleugels.

Zomernamiddag
onder de witte rozen
stille ontmoeting
wij tillen onze woorden
hoger dan de wolken gaan.

Johanna Kruit

Rondom haar kraambed
pronken buurvrouwen luidkeels
met hun hechtingen.

Gulzig happend paard
kust het geschrokken handje
van het peutertje.

Ze woont op kamers –
nog lang schalt haar muziek
door het ouderlijke huis.

Ineke Kruyt

De merel zingt
de regen valt de wind waait
de merel zingt.

Nog even bezoek
voor de bloemen sluiten
een late hommelm.

Kleine vlinder
met je ragfijne vleugels
de tuin jouw wereld.

Ina Kuiper

au clair de la lune
in de maannacht doen ze mee
verliefde katten

onder in de kast
die zogenaamde kater
met vijf jongen

lente wandeling
met getoupeerd poedeltje
in hondenweer

Mart Lakke

sneeuwkllokjes groeien
door de papierresten heen
van verstild geluid

tussen tulpengroen
bloeien nu de narcissen
– de dagen lengen –

– een straffe tegenwind –
de vogelverschrikker
komt geen stap verder

Hanneke Lameijer

Mijn Boeddhabomen
niet gehinderd door verkeer
mediteren ze

De zee trekt terug
tocht over wereldzeeën
urnen blijven na

Spetterende vogels
waterornament vol alg
wordt skipiste, oeps!

Anita Link-Schuyer

breinaalden tikken
het wordt een lapjesdeken
voor de twee broertjes
oma's vlijtige handen
zorgen voor warme voetjes

december nadert –
in de kale achtertuin
wankelen stammen
de laatste witte lokken
verspreiden hun rozengeur

Lutgarde Lievense-Nauts

In de winkelstraat
een verlaten fotozaak –
makelaar Leegstra.

Geen moment alleen
bij het snoeien van de haag –
spinnen en vlinders.

Zeventig jaar vrede
onvrede in de EU
apenrotsruzie.

Gerard Lodder

avondmaalsbeker –
tegen het oude zilver
een lip met piercings

ze is uitgebloeid
haar bloesemblaadjes vallen –
een gouden regen

koeien in de mist
hun logge lijven drijven
boven de nevel

Marianne Lookman

de regen klettert –
in het wegkapelletje
schuilt Maria

Ik loop langs de beek
door het kletsnatte gras –
het fluitenkruid wuift

het knispert en tikt
barstend in de hete zon –
peultjes van de brem

Marijke Martens

weer iets vroeger
kwetteren snaveltjes
dichtwensen wakker

de oude boom
gooit plonzend groeiringen –
nieuwe kastanjes

vannacht kwam de sneeuw
elk takje schilderen –
met zijn lichtste wit

Marc May

hoor, de haan is schor –
pas na een roep of zeven
klinkt het naar kraaien

winter in de war
er komen krokussen op
terwijl de roos bloeit

de stier staat op stal
hoort de ganse dag koeien
maar mag er niet bij

Nette Menke

impala's vluchten
voor 't gesis van luchtballons –
luipaarden loeren

't zachte tinkelen
van ijsblokjes in cocktails –
Afreodite's woonst

Paul Mercken

ouderdomskwalen
hoogte- en dieptepunten
rijgen zich aaneen
bij het klimmen der jaren
de andere wereld wacht

kijken als een kind
aandachtig observerend
vrij van gedachten
weer als het kind van vroeger
verwondering ervaren

Margriet van der Meulen-Bos

Zijn hart in de hand
en het woord "herfst" in de mond
onder lege ogen.
Een livrei, een hoge hoed
en nog eenmaal het konijn.

De dingen op vaas.
Een groots leven voor ogen,
een vloeiend gebaar.
En van wat voorbij kon gaan
dit: niets niet, wind & regen.

Mho (Marcel Hoekstra)

alles naar elders
een stipgeworden sloopje
aan de horizon
hoe verlang ik hem te zien
die keerde en niet meer kwam

een emmer water
op het graf van mijn vader
scheten de duiven
zonder antwoord blijven ze
de opgeschoonde vragen

Jaap de Mol

zo volop lente
ook de omgewaaide boom
bloesemt ongeremd

achter in het park
een verweerde vrouwentors
de tuinman houdt stil

oeroude stenen
verhalen van een aarde
eerder dan deze

Hetty Mulder

Een helder wit licht
beweegt mee langs de hemel
in de trein naar huis.

Takken in elkaar
op een paal in de aarde
verstopt een jong zich?

Nog net niet in slaap
klinkt er een zacht geluid
ruisende regen.

Betty Nijenhuis

Uitzicht belemmerd
twee waterwilgen geknot
uitzicht ontgoocheld

Al hetgeen je hebt
moet je kunnen loslaten
om te behouden

Een herfstblad valt
zacht ruisend voor mijn voeten
ik raap het op ...

Arie Onderdelinden

in potloodblauwe
stille avondhemel hangt
bleek de nieuwe maan

toonbeeld van balans
in de rivierbocht koeien
één met de natuur

Els den Os

De avond valt –
ik help mijn vader
overeind

Ochtendzon
door de herfstbladeren –
oude vrienden

Een lege vaas –
ik heb je te lang
alleen gelaten

Guus van Osch

midzomernacht –
de geur van kamperfoelie
prikkelde de zinnen

op het strand
naast mijn voetafdrukken
een lege schelp

koerende duiven
tussen bloeiende kersenbomen –
de koele regen

Kristjaan Panneman

de zon toont zich laag
in het silhouet van de boom
als voorzichtig geel

's avonds klepperen
ooievaars ritmisch hun zang –
zomers slaapliedje

duifkuikens deinen
verschrikt in het iepennest –
hun eerste storm

Paquita Perez

Dieprood in bloei nog
besneeuwde roos in de tuin
droom van de zomer

Kids-tekeningen
blauw en rose krijt op straat
de lente breekt uit

In brede banen
valt uit de wolkenhemel
het licht van Rembrandt

Philars (Anna M. Roos)

Wuivende bomen
zwaaien naar de kinderen
het schoolreisje

Openzwaaiende raam
in de zinken goot
een bruine vogel

Nathalie Piersma

Senna uitlaten
praatje met de buurvrouw
het teefje trekt

brandend zand
verhitte lichamen
de vloed koelt af

de zon breekt door
ik gesp mijn rugzak af
en hang hem aan de wilg

Cees Pieters

een grijze dag
in de roerloze plassen
roerloze bomen

denkpauze
over mijn toetsenbord dwaalt
een zonnevlekje

wat niet werd gezegd
de schaduw van een rijstkorrel
op mijn vel papier

Marian Poyck

Wolken en nevels
om bergen en langs rotsen,
langs de grauwe zee.
Aldoor blinkt in de verte
een vaag licht op het water.

Laat mij, voor ik sterf,
nog even hevig leven
tussen de mensen.

Wolken drijven traag voorbij,
de wind rimpelt het water.

(voor Carla Mostert)

Hans Reddingius

speel in de zomer
spaar nootjes voor de winter
fluistert de eekhoorn

de vlinders rusten
op appeltjes rood en rond
leef toch (t) onderweg

bonte sneeuwvlokjes
dansen op de muziek van
het nieuwjaarsconcert

Mieke Schaling

het stijgende pad
zonder openbaar vervoer
kost veel zweetdruppels

vogels op de schutting
wachten waar hun voedsel blijft
dolce far niente

na de regenbui
in het zwoele zomerweer
ploffende zaadjes

Hanni Schroten

DIERENALFABET

Twee hazen volgen
de ANWB-route,
van A naar B.

Een colonne vliegen
volgt de leider naar omhoog:
i-vorm aan de hemel.

In helder maanlicht
kronkelt een worm in de plas –
en vormt zo een S.

Jan Schroten

terwijl mijn hond een plekje zoekt
puttertjes voor mij uit
in februari

als gebroken eierschalen
rozenblaadjes op de vijver
vederlicht drijvend

zon in de middag
de tuin wordt doorschijnend
de herfst laat zich zien

Ria Schuurs-Herselman

nachtzwarte haren
streepzacht en geurend naar meer
zoete verleiding

dat laatste moment
voordat je wegvalt, inslaapt
dat laatste moment

zweepende bomen
een spinnenweb houdt zich vast
aan natte takken

Inge Steenmeijer

oude stadswijk –
uit een gat in het dak
groeit een hoge struik

op de grafstenen
doodshoofden en vleugels
kerkhof kunst

tijdens de cruiŕe,
deinend in elkaars armen
in ŕlaap gevallen

Corrie van Tright

hellingen haar lijf
grafheuvels op de Ginkel
dek van bloeiend paars

Kreelse Plas – oud oog
spiegel van mijn geheugen
bron van mijn terugkeer

verstild het straatje
onderaan de Paasberg
het licht verglaast

Edy Valkenburg

Het heldere meer
omringt door hoge bergen
lijkt een traan van God.

De pelgrim loopt
over een ongebaand pad
naar de eeuwigheid.

Plots vanuit het niets
landt een merel dichtbij
we eten samen.

Jaap van 't Veer

textielfestival
in de kerk een en al kleur
boven de graven

tussen donker
verbrande bomen de geur
van rozemarijn

de dode duif
onder de brievenbus
hemeltergend

Elisabeth Visser

een eenzame schreeuw
in het zwijgen van de nacht
dwarrelen veren

een snelle sperwer
rooft zomaar een vogeltje
pal uit mijn ooghoek

de kus van een kind
op een rimpelige huid
klapwiekt een vlinder

Jacoba Voet

De grote eik buigt
laat niet zijn takken hangen
maar lacht de wind uit

In de plant bloemen
lijkt op een boeddhagezicht
kijkt mij lachend aan

In het lange gras
daar kruipen de tuinslakken
heel heel heel langzaam

Fia Vreeswijk

rimpelloos water –
op de bodem nog zichtbaar
de golfslag van gister

rond het kampvuur –
langzaam nemen de krekels
het gesprek over

middagritueel –
theedrinken en wachten
op vogelbezoek

Gré Wansdronk

in het avondlicht
waaieren spreeuwen traag uit –
achter een zeilboot
rimpelen golven ineen
tot een herinnering

ranke zeilboten
dansen met de wind van zee;
als ganzenveren
vluchtige teksten schrijvend
op het water van vandaag

Henk van der Werff

Ganzen trekken luid
en lichtjes dansend over –
de zon verdwijnt;
een vaag gevoel van heimwee
overvalt mij onverwacht.

Geen sneeuwval meer –
slechts blinken van nat zand,
verblindend wit;
telkens als het voorjaar wordt
zie ik overal vlinders.

Petronella Werners

hemellandschap
de verbaasde kinderziel
van de cartograaf

flamingo's
flamingo's in het avondrood
avondrood

nevel die optrekt
over het bemijnde veld
leeuwerikenzang

Klaus-Dieter Wirth

Naarmate de preek
ingewikkelder wordt
maakt hij misbaar.

Na vele kussen
poetst men de maria-icoon
met dettol tissues.

De arme pelgrim
hij draagt wat men hem schenkt
maar zo opgewekt.

Sjoukje van Zijll Langhout

klaprozen
knalrood duiken ze op
uit het puin

oude graven
overwoekerd door bloemen
een bijenparadijs

stil, haast verlegen
raakt hij me aan –
een vallend blad

Ans van der Zon

spinnenweb
dauwdruppels op draden
ochtendsterren

dieren vluchten
voor aangestoken vuur
niet weten waarheen

zonsondergang
weerspiegeling op water
dubbel genieten

Cornelia van der Zon-de Brabander

een diepe stilte
in de roze nachthemel
zelfs de maan op reis

op de grijze muur
etst de opkomende zon
ramen van wit licht

hoog in de boom
laat een vogel zich wiegen –
mijn zusjes in slaap

Frouwkje Zwanenburg

Tussen de mensen

Redactie: bestuur HKN

©: de auteurs

Uitgave: Haiku Kring Nederland (2015)

ISBN: 978-90-807436-0-1

Afbeelding voorpagina: Jan van Delft